

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 30 (1284) • J • ROK LXII • 28 VII 2019 • TORUŃ

w numerze:

Rodziny to żywy Kościół
Tajemnicza piętnastka
Wzór dla mężczyzn
Jedyna brama

**MYŚL
NA TYDZIEŃ**

**By otworzyć się na łaskę
i moc Ducha Świętego,
potrzebujemy formacji.**

Bp Wiesław Śmigiel

Na drogach wiary

Różnorakie są drogi do pogłębienia wiary i przyjaźni z Bogiem. Najpewniejsza z nich wiedzie przez Maryję. Dlatego w sierpniu, rozpoczynającym się w tym tygodniu, na szlak pątniczy wyrusza Piesza Pielgrzymka Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę.

Tradycyjnie już wakacyjne rekolekcje przeżywa Ruch Światło-Życie. I tak Domowy Kościół z diecezji toruńskiej formował się i odpoczywał w bliskości Matki Bożej, w cieniu Jasnej Góry, a konkretnie w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Częstochowskiej w Częstochowie. Młodzież rozpoczęła swoją przygodę z ruchem na Oazie Nowego Życia I stopnia w Hartowcu. Oazy z diecezji: toruńskiej, bydgoskiej, włocławskiej, warszawsko-praskiej, elbląskiej i pelplińskiej cieszyły się spotkaniem w dniu wspólnoty w Zamku Bierzgłowskim.

I jeszcze jedno spojrzenie na ten czas: nie wszyscy odpoczywają. Tyle pracy i trudu czeka na mieszkańców wsi. Z wdzięcznością pamiętajmy na modlitwie o odpoczywających, pielgrzymach i rolnikach.

Beata Pieczykura

Żółte koszulki to kolor rozpoznawczy Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

Biuro Prasowe Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

KOLOR MŁODOŚCI

**Tysiąc młodych ludzi w żółtych koszulkach opanowało Toruń.
Nie wyszli jednak na ulice, by protestować, lecz, aby pogłębiać wiarę,
budzić nadzieję i nieść miłość. Kim są i skąd przybyli?
Przekonali się o tym mieszkańcy Torunia**

KS. PAWEŁ BOROWSKI

Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” od 2001 r. organizuje obozy dla swoich stypendystów. Każdego roku spotkania odbywają się w różnych zakątkach Polski. Tegoroczny obóz dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i średnich odbywa się w Toruniu.

Inauguracja obozu miała miejsce 19 lipca w toruńskiej katedrze. Mszy św. przewodniczył bp Wiesław Śmigiel, który skierował do uczestników słowo. – Kościół potrzebuje młodych – powiedział, podkreślając, że młodość musi być

zbudowana na wartościach. Św. Jan Paweł II często spotykał się z młodymi i przekonywał, że młodość bez wartości staje się karykaturą życia. – Jeśli w młodości zbudujemy życie na wartościach, to znacznie łatwiej będzie nam wejść w życie dorosłe i budować wokół siebie przestrzeń odpowiedzialności – dodał pasterz.

Bp Wiesław nawiązał do różnych tytułów nadawanych Toruniowi: Miasto Aniołów, Miasto Dialogu, Miasto Nauki, Miasto Młodych. To wszystko wpisuje się w przeżywany czas, który jest okazją do

zdobycia wiedzy, rozwijania talentów i dzielenia się świadectwem życia oraz do okazywania sobie wzajemnej miłości, budowania wzajemnego szacunku i relacji z drugim człowiekiem przez dialog.

Przez 2 tygodnie młodzież z całej Polski poznawała Toruń. Brali udział w koncertach, zawodach sportowych, warsztatach medialnych i dniach otwartych UMK. Zwieńczeniem obozu będzie koncert zespołu Tylko Ty. Odbędzie się on 28 lipca o godz. 19 na Bulwarze Filadelfijskim

Ks. Paweł Borowski

ZAPRASZAMY

Zakończenie
obozu
stypendystów

W niedzielę 28 lipca o godz. 19.00 na plenerowej scenie na Wiśle, znajdującej się przy Bulwarze Filadelfijskim w Toruniu, odbędzie się koncert zespołu Tylko Ty, w którego skład wchodzi stypendyści Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia. Dziękczynieniu za wspólnie spędzony czas przewodniczyć będzie w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny bp Józef Szamocki. Msza św. tego dnia sprawowana będzie o godz. 9.00.

ej

Agata Przydział

Ostatnim punktem pielgrzymki było sanktuarium w Marija Bistrica

JABŁONOWO – CHORWACJA – BOŚNIA – HERCEGOWINA

Wakacyjne pielgrzymowanie

Z sercem pełnym wzruszeń i głową przepełnioną wiadomościami wróciła grupa z Jabłonowa Pomorskiego z dziewięciodniowej pielgrzymki do Chorwacji, Bośni i Hercegowiny. Organizatorem była parafia pw. św. Wojciecha w Jabłonowie Pomorskim z ks. kan. Januszem Kowalskim.

Mieliśmy okazję odwiedzić Sarajewo, Dubrownik, Split oraz Zagrzeb. Nawiedziliśmy także narodowe sanktuarium Chorwacji w Marija Bistrica,

gdzie obiektem kultu jest późnogotycka, drewniana figura Matki Bożej datowana na koniec XV wieku.

Najważniejszym punktem pielgrzymki była jednak wizyta w Medjugorje, miejscu modlitwy, uzdrowień duchowych i fizycznych. Według objawień Matka Boża wzywa do budowania pokoju przez osobiste nawrócenie, które prowadzi do wewnętrznej harmonii i szczęścia, a to jest owocem żywej więzi z Jezusem. Pokój

ten można zbudować na pięciu filarach: różańcu, Eucharystii, Piśmie Świętym, poście i częstej spowiedzi. Podczas pobytu w Medjugorje mieliśmy czas na indywidualną modlitwę. Ucztą duchową było wejście na Górę Objawień, gdzie każdy z nas, wsłuchiwał się w rozważania różańcowe. Podczas pielgrzymki codziennie uczestniczyliśmy w Mszy św., modliliśmy się i śpiewaliśmy pieśni religijne.

Justyna Koczalska
Agata Przydział

GRUDZIĄDZ

Wołają o pamięć

Upamiętnienie 76. rocznicy rzezi wołyńskiej miało miejsce 11 lipca. Z tej okazji w Grudziądzu zorganizowano wydarzenia, które nawiązywały do pamięci o ofiarach ludobójstwa na Kresach i Wołyniu.

W dzień poprzedzający rocznicę w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu odprawiono Mszę św. w intencji Polaków pomordowanych przez ukraińskich nacjonalistów na kresach południowo-wschodnich Rzeczypospolitej w latach 1939-47. Eucharystię sprawował ks. Andrzej Siejak MIC. W Mszy św. uczestniczyli członkowie Towarzystwa Miłośników Kresów Wschodnich. Obecny był poczet sztandaro-

wy Szkoły Podstawowej nr 12 im. Synów Pułku w Grudziądzu wraz z Anną Hausman, dyrektor szkoły.

W czasie homilii marianin odniósł się do pierwszego czytania, opowiadającego historię Józefa, który został sprzedany przez zazdrosne rodzeństwo. Bóg nie chciał tych wydarzeń, ale ponieważ z każdego zła potrafi On wyciągnąć dobro, sprawił, że Józef osiągnął taką władzę w Egipcie, że stał się zarządcą majątku faraona.

Dalsze uroczystości odbyły się 11 lipca przy pomniku Ofiar Ukraińskich Nacjonalistów z udziałem przedstawicieli władz rządowych i samorządowych, Delegatury IPN, członków Towarzystwa Miłośników

Obchody przy pomniku Ofiar Ukraińskich Nacjonalistów

Kresów Wschodnich, pocztu sztandarowego Szkoły Podstawowej nr 12, Klubu Historycznego im. Armii Krajowej w Łasinie oraz Strzelców z JS 3301 w Grudziądzu, kibiców drużyny piłkarskiej, gości i mieszkańców Grudziądza.

Przedstawiciel Delegatury IPN w Bydgoszczy wygłosił prelekcję na temat tragicznych wydarzeń na Kresach Południowo-Wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej. Pamięć jest największym wyrazem hołdu

dla tych, którzy przeżywali katusze 76 lat temu. – Mówimy o tym, i dlatego pamiętamy, żeby to się nigdy nie powtórzyło. Jeśli się zamazuje, fałszuje historię, to pojawia się niebezpieczeństwo, że może się ona powtórzyć. Jak mówi motto na tym kamieniu: „Nie o zemście, lecz o pamięci wołają ofiary” – mówił Zygmunt Krzemień, prezes Towarzystwa Miłośników Kresów Wschodnich.

Małgorzata Borkowska

Małgorzata Borkowska

TORUŃ – JASNA GÓRA

Spojrzyć w oblicze Matki

W dniach 1-2 lipca odbyła się 82. Ogólnopolska Pielgrzymka Nauczycieli i Wychowawców na Jasną Górę pod hasłem: „W imię przyszłości kultury”. Uczestnicy pielgrzymki dziękowali za miniony rok szkolny, a także zanosili modlitwy za polską oświatę, pedagogów i wychowawców.

Pierwszego dnia w programie zaplanowano sympozjum ewangelizacyjne, Apel Jasnogórski, adorację Najświętszego Sakramentu i Eucharystię. Podczas sympozjum przypomniano za św. Janem Pawłem II, że kultura jest właściwym i istotnym sposobem istnienia człowieka, a jej pierwszym zadaniem jest wychowanie. Od kultury, której fundamentem jest chrześcijaństwo, zależy przyszłość.

Drugi dzień pielgrzymi rozpoczęli od modlitwy różańcowej. Następnie wysłuchali wykładu „Wszelkie prawo

ustanawia się ze względu na człowieka”, który wygłosił ks. prof. dr hab. Franciszek Longchamps de Bérier oraz koncertu Chóru Garnizonowego przy parafii wojskowo-cywilnej pw. Matki Bożej Królowej Polski w Kielcach pod dyрекcją Edyty Bobryk.

Punktem centralnym drugiego dnia była Eucharystia, której przewodniczył bp Edward Dajczak, biskup diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Ksiądz Biskup w homilii zwrócił uwagę na to, że „prawdziwy przewodnik to taki, który doświadczywszy, ma odwagę zniknąć, który powie: «Wstań, chodź», który pokaże ręką, nakieruje, powie jak Maryja: «Zróbcie to, co mówi Jezus»”. Podczas modlitwy wiernych zanoszono prośby m.in. przez wstawiennictwo patronki pedagogów i wychowawców bł. Natalii Tułasiewicz.

Archiwum autorki

Reprezentacja nauczycieli i wychowawców z diecezji toruńskiej

W czasie nabożeństwa Drogi Krzyżowej szczególnie wybrzmiała modlitwa za dzieci, młodzież, nauczycieli i wychowawców. W Kaplicy Cudownego Obrazu, podczas nabożeństwa rozesłania, bp Piotr Turzyński zachęcił, aby każdy pielgrzym spojrzał w oblicze Matki Bożej i wsłuchał się w Jej słowa. Następnie udzielił błogosławieństwa.

Naszą diecezję reprezentowała grupa nauczycieli z toruńskich szkół, a także Anna Łukaszevska, dyrektor Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Torunia. Spotkanie z Matką stało się okazją, aby podziękować za wszystko, co udało się osiągnąć, za sukcesy

uczniów, za nasze powodzenia, zarówno w życiu zawodowym, jak i osobistym. Zawierzylimy również przez wstawiennictwo Maryi nasze szkoły, koleżanki i kolegów, uczniów, trudności, z jakimi się zmagamy, i nowy rok szkolny. Ufamy, że Maryja będzie upraszać nam potrzebne łaski na czas formowania młodego pokolenia.

Składamy podziękowania za zorganizowanie pielgrzymki na Jasną Górę naszemu duszpasterzowi ks. dr. Mariuszowi Wojnowskiemu. Mamy nadzieję, że za rok znowu pojedziemy na pielgrzymkę nauczycieli i wychowawców, aby wzmocnić siły duchowe.

Beata Girzyńska

JABŁONOWO ZAMEK - WARSZAWA

W bliskości z patronem

Ministranci i schola z parafii pw. św. Wojciecha w Jabłonowie Zamku udali się 3 lipca na wycieczkę do Warszawy. Po raz 9. wyjazd zorganizował ks. kan. Janusz Kowalski. Był on nagrodą za całoroczną służbę przy ołtarzu oraz pracę na rzecz parafii.

Zwiedzanie rozpoczęliśmy od wizyty w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej. Wysłuchaliśmy opowieści o historii polskiego parlamentaryzmu oraz uczestniczyliśmy w obradach.

Po obiedzie spacerowaliśmy ulicami Warszawy, wsłuchując się w historię o najważniejszych zabytkach stolicy: Grobie Nieznanego Żołnierza,

Zamku Królewskim, Barbakanie, Syrence, dzwonie na Kanonii oraz pomniku Małego Powstańca.

Odwiedziliśmy Salezjański Ośrodek Misyjny, gdzie przywitał nas ks. Marek Kowalski, który w marcu gościł z wizytą w naszej parafii. Po Mszy św. opowiedział o św. Janie Bosko, założycielu zgromadzenia salezjanów. Święty ten nazywany jest ojcem i nauczycielem młodzieży, a hasło, które wybrał z okazji święcen: „Daj mi dusze, resztę zabierz”, stało się hasłem wszystkich salezjanów. Św. Jan Bosko, mając głębokie przeświadczenie, że został posłany przez

Anna Cymańska

Ministranci oraz schola przy pomniku Małego Powstańca

Boga po to, by prowadzić młodych do świętości, pomagał im nie tylko w wymiarze materialnym, lecz także duchowym.

Podczas zwiedzania muzeum misyjnego zostaliśmy zabrani w podróż dookoła świata. W Ameryce Południowej wyruszyliśmy na wyprawę do

dżungli amazońskiej. W sercu Afryki podziwialiśmy noszenie kokosów w koszach z liści palmowych. W Azji zobaczyliśmy ręcznie malowaną chińską porcelanę i latające lampiony. Na wyspach Oceanii poznaliśmy egzotyczne skarby podwodnego świata. **Anna Cymańska**

**W rekolekcjach Domo-
wego Kościoła w Czę-
stochowie brały udział
także rodziny z diecezji
toruńskiej. Tak to miej-
sce, które na 15 dni stało
się jak oaza na pustyni,
wspominają uczestnicy**

Beata Pieczykura/Niedziela

RODZINY TO ŻYWY KOŚCIÓŁ

BEATA PIECZYKURA

Otworzyli drzwi swojego serca Chrystusowi i w tym duchu pod hasłem: „Ecclesia. Mater Ecclesia” przeżywali rekolekcje III stopnia Domowego Kościoła w Wyższym Seminarium Duchownym w Częstochowie w dniach od 28 czerwca do 14 lipca. Rodziny z 6 diecezji: toruńskiej – organizator formalny, częstochowskiej, łomżyńskiej, lubelskiej, gdańskiej, łódzkiej (czyli 40 osób, w tym 21 dorosłych, 2 dzieci pod sercem matki, 1 kapłan, 1 diakon i 1 kleryk z diecezji toruńskiej) doświadczyły powszechności wspólnot Domowego Kościoła. Z radością i wdzięcznością pragną służyć w Kościele, całym życiem ewangelizować, pokazywać w parafii, że warto wstać w tej duchowości.

Jak kochać i wierzyć

Powołaniem małżeństwa i jego głównym zadaniem jest utworzyć rodzinę. Pan Bóg obdarował nas czwórką wspianiałych dzieci. Chcemy im pokazać, co w życiu człowieka powinno być najważniejsze. Właśnie pobyt na rekolekcjach w Częstochowie znakomicie uświadamia nam, że Pan Jezus Chrystus, nasz Bóg oraz Jego Matka uczą nas, jak kochać i wierzyć. Jak

iść przez życie, nie krzywdząc, lecz kochając.

**Ania i Sławek z parafii
pw. św. Teresy od Dzieciąt-
ka Jezus w Grębocinie**

Aktywna wspólnota Kościoła

Każdy z nas decyduje o wyjeździe na rekolekcje podejmuje, opierając na innym powodzie. Jedni chcą kontynuować formację na kolejnym stopniu, inni zwyczajowo naładować akumulatory na kolejny rok, a jeszcze inni chcą wypełnić jedno ze zobowiązań Domowego Kościoła. W naszym przypadku było podobnie, ale kolejne dni rekolekcji, pokazały nam, że przyjechaliśmy do Częstochowy nie tylko dla tych powodów. Dla naszego małżeństwa najważniejsze okazało się odnowienie i naprawienie relacji z Bogiem i ze współmałżonkiem. Żyjąc w tempie, jakie podaje nam świat, trochę się zagubiliśmy. Codzienna adoracja Najświętszego Sakramentu, codzienna Eucharystia oraz codzienny dialog małżeński pokazały nam na nowo prawidłową hierarchię wartości. Pan Bóg jest na pierwszym miejscu, następnie nasze małżeństwo, potem nasze dzieci, praca zawodowa, dalsza

rodzina, zaangażowanie społeczne i hobby. Dzięki tym rekolekcjom zrozumieliśmy także, że mamy być aktywną częścią wspólnoty Kościoła. Porównując życie Kościoła do spektaklu, nie możemy być tylko biernymi widzami, powinniśmy być współodpowiedzialni za jego tworzenie. Dziękujemy Bogu za łaskę uczestnictwa w tych rekolekcjach.

**Dorota i Mateusz z para-
fii pw. Matki Boże Królowej
Męczenników Polskich
w Przysieku**

Jedność, służba i wiara

Uczestnictwo w rekolekcjach przynajmniej raz w roku to jeden z kluczowych darów, jakie otrzymują małżonkowie formujący się w Domowym Kościele, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie. Oaza Rodzin III stopnia, w której uczestniczyliśmy, podsumowała naszą dziesięcioletnią formację oraz dotychczas przeżyte rekolekcje w naszej wspólnocie. Był to szczególnie czas poczuć macierzyńskiej opieki Madonny Jasnogórskiej. Duch Święty pozwolił nam odkryć różnorodność Kościoła jako wspólnoty wspólnot, w którym bez względu na wiek każdy z nas jest umiłowanym dzieckiem Boga. W znaku Maryi

jako Matki Kościoła każdy ma swoje miejsce w bogactwie posług. Przekonaliśmy się, że służenie w Kościele nie obejmuje wyłącznie kapłana oraz służby liturgicznej w czasie Mszy św. Służba to pełna wiary i zaangażowania postawa wiernych w trakcie Eucharystii. To szereg wspólnot parafialnych lub międzyparafialnych, które uwielbiając, prosząc, dziękując Bogu za otrzymane łaski, jednocześnie budują między sobą wspólnotę ludzi wiary, których członkowie wzajemnie wspierają się. Wreszcie przez to doświadczenie żywego Kościoła Bóg dał poznać nam jako małżonkom, że również my jako mąż i żona wraz z naszymi dziećmi budujemy małą wspólnotę domowego Kościoła, która przez miłość małżeńską i rodzicielską ma starać się każdego dnia budować jedność w naszej rodzinie, a przez to coraz doskonalej budować nasze relacje w jedności z Bogiem Ojcem, Jezusem Chrystusem, w Duchu Świętym, przez orędownictwo Maryi, naszej ukochanej Matki i Królowej Polski. Za wszystkie łaski doznane w czasie tych rekolekcji niech będzie chwała Panu!

**Diana i Łukasz
Guttmann z parafii
pw. św. Antoniego w Toruniu**

Spalać się dla innych

Propozycję wyjazdu na oazę Domowego Kościoła otrzymałem od pary animatorskiej organizującej te rekolekcje i było to dosyć wcześnie, bo już w październiku ub.r. W ubiegłym roku bowiem również posługiwałem na rekolekcjach organizowanych przez to małżeństwo. W tym roku miejsce rekolekcji zostało zmienione na Częstochowę. Kiedy dowiedziałem się, że w czasie rekolekcji będziemy odwiedzać m.in. sanktuaria, takie jak: Jasna Góra, Gidle czy Leśniów, odczułem chęć uczestniczenia w nich i zdecydowałem się pojechać.

Bardzo się cieszę, że mogę uczestniczyć w rekolekcjach i służyć Bogu i innym, jak tylko mogę. Bardzo dużo radości dawało mi zaangażowanie w diakonię dziecięcą. Ponadto mogłem pomagać w multimedialnym prezentowaniu kościołów rzymskich przewidzianych jako stacje oazy w Rzymie, a także pomagałem w przygotowywaniu liturgii.

Rekolekcje oazowe to dla mnie mocne doświadczenie wspólnoty, wspólnoty, w której mogę wzrastać w miłości, wierze i wierności Bogu, a także czerpać wiele dobra i doświadczenia ze spotkań z kapłanem, osobami posługującymi i rodzinami. To czas modlitwy wspólnotowej i indywidualnej. To też czas odkrywania i doceniania, jak wielkim zadaniem i odpowiedzialnością jest życie w rodzinie i wychowywanie potomstwa przez rodziców. To też czas spalania siebie dla innych, oddawania tego, co moje, a właściwie tego, co otrzymałem od Boga, dla innych. W trakcie rekolekcji otrzymałem wiele łask i dobra od innych. Mogłem również dostrzegać jeszcze bardziej obecność Maryi przy mnie.

**Kl. Dawid z parafii
pw. św. Marcina
z Tours w Sarnowie**

TAJEMNICZA PIĘTNASTKA

Ruch Światło-Życie skupia zarówno dzieci, młodzież, jak i dorosłych różnych stanów. Jego założycielem jest sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki, który opracował cały system formacji. Zaczyna się ona w małych grupach w ciągu roku szkolnego, a jej zwieńczeniem jest 15-dniowa oaza rekolekcyjna.

Rekolekcje młodzieżowe Oazy Nowego Życia I stopnia odbyły się w diecezji toruńskiej na przełomie czerwca i lipca. Piętnaścioro młodych ludzi spotkało się w Domu Rekolekcyjnym w Hartowcu.

Rekolekcje oparte są na 15 tajemnicach Różańca. Nabożeństwa, modlitwy i rozważania Słowa Bożego są skoncentrowane wokół danej tajemnicy. Dzięki tej modlitwie uświadamiamy sobie, że Maryja jest drogą do Chrystusa, że razem z Nią przybliżamy się do Niego. Każdy dzień ma myśl przewodnią, która przenika wszystkie elementy programu: Jutrznię, Eucharystię,

Namiot Spotkania (osobiste studium Pisma Świętego), spotkania w grupach (tzw. wyprawa otwartych oczu mająca na celu odkrywanie w przyrodzie praw życia jako znaków i symboli Nowego Życia; tzw. rozmowa ewangeliczna – wprowadzenie w studium Pisma Świętego aktywnymi metodami), szkołę modlitwy, szkołę liturgii czy nabożeństwa.

Oaza Nowego Życia I stopnia ma na celu ponowne otwarcie się na spotkanie z żywym Bogiem. Duży nacisk kładziony jest na osobistą modlitwę i rozważanie Pisma Świętego. Już czwartego dnia rekolekcji, uczestnicy mogli przystąpić do oddania życia Jezusowi, uznając Go za swojego Pana i Zbawiciela. Następnymi ważnymi wydarzeniami były nabożeństwa: odnowienie przyrzeczeń chrztu w wodzie Jeziora Hartowieckiego, prawie 9-kilometrowa Droga Krzyżowa przez pobliskie pola

Małgorzata Rebain

**Uczestnicy rekolekcji
podczas 9-kilometrowej
Drogi Krzyżowej**

i drogi oraz adoracja Najświętszego Sakramentu z osobistym błogosławieństwem. Wszystkie elementy doprowadziły uczestników do wspólnoty z Bogiem i braćmi.

Sakrament pokuty i pojednania był kolejnym ważnym momentem podczas rekolekcji. Doświadczenie Bożej miłości wyrażało się w wielkiej radości i jedności we wspólnocie braci i siostr. To doświadczenie nowego życia w Chrystusie jest teraz zadaniem, aby swoją postawą świadczyć o Chrystusie wszędzie tam, gdzie się udamy po rekolekcjach.

Małgorzata Rebain

ŚWIADECTWO

Już przed tymi rekolekcjami stwierdziłam, że chcę, aby Jezus był najważniejszą Osobą w moim życiu. Starałam się w miarę możliwości, żeby tak było, niestety, nie udawało mi się tego w pełni zrealizować. Na ONŻ I uznaliśmy Jezusa Chrystusa swoim Panem i Zbawicielem. Bardzo mi to pomogło w pokochaniu Go bardziej niż innych ludzi. Podczas przeżywania tajemnic bolesnych dostrzegłam, jak grzesznym i słabym czło-

wiekiem jestem, i że bez Boga niczego nie zdołam przeżyć, a tym bardziej moich błędów, słabości i grzechów. Droga Krzyżowa otworzyła mi oczy na moją słabość i bezradność oraz na to, że Bóg mnie kocha i zawsze o mnie walczy.

Miałam również wątpliwości, czy podpisać ponownie Krucjatę Wyzwolenia Człowieka. Na szczęście rozmowa z księdzem podczas spowiedzi utwierdziła mnie w tym,

że warto przyłączyć się do dzieła, które wyzwala ludzi. Postanowiłam zmienić życie. Mam nadzieję, że ze wsparciem Boga uda mi się tego dokonać. Wiem, że podążanie za Chrystusem nie jest i nie będzie łatwe, ale On zawsze nade mną czuwa. Jestem bardzo szczęśliwa, że w moim życiu trafiłam na Ruch Światło-Życie i że mogłam pojechać na rekolekcje ONŻ I stopnia. Chwała Panu!

Ania

Wzór dla mężczyzn

Biskup toruński Wiesław Śmigiel 15 marca 2018 r. powołał do istnienia Bractwo św. Józefa Diecezji Toruńskiej. Moderatorem został ks. kan. Zdzisław Syldek, proboszcz parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu. Statut bractwa Ksiądz Biskup zatwierdził 19 marca 2018 r. Pierwsze zaprzysiężenie członków bractwa miało miejsce 19 marca 2018 r. w kościele pw. św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu.

Mimo że Bractwo funkcjonuje w diecezji niecałe półtora roku, to zaistniało już w następujących parafiach: pw. św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu, pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu, pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Grudziądzu, pw. św. Andrzeja Apostoła w Toruniu oraz pw. św. Mikołaja w Grudziądzu.

Pod koniec lutego br. wybrany został po raz pierwszy Diecezjalny Zarząd Bractwa, tworzą go: superior Włodzimierz Tesz z parafii pw. św. Józefa Oblubieńca w Grudziądzu; wicesuperior Sławomir Adler z parafii pw. św. Andrzeja Apostoła w Toruniu; sekretarz Maciej Makowski z parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Grudziądzu; kwestor Dariusz Rudzki z parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu.

W statucie czytamy, że: „Bractwo jest wspólnotą modlitewno-apostolską, gromadzącą mężczyzn, którzy przez modlitwę, przykład i świadectwo wiary, uświęcenie siebie i swoich rodzin, realizują powołanie, którym Pan Bóg ich obdarzył”.

Celem Bractwa jest naśladowanie cnót św. Józefa oraz rozwijanie i pielęgnowanie jego

Członkowie Zarządu Bractwa Włodzimierz Tesz i Maciej Makowski z bp. Wiesławem Śmigiem

Archiwum Bractwa

kultu. Członkowie bractwa realizują go przez: modlitwę wspólnotową i osobistą w intencji małżeństw i rodzin, formację duchową, intelektualną i służebną, stawanie w obronie świętości życia ludzkiego od jego poczęcia do naturalnej śmierci, obronę sakralnego charakteru małżeństwa jako związku mężczyzny i kobiety, charakteryzującego się jednością, wiernością i nierozzerwalnością, wzajemne wspieranie się członków

w wymiarze duchowym oraz okazywanie sobie pomocy w sytuacjach losowych, uczestnictwo w życiu wspólnoty parafialnej i dbanie o jej potrzeby, troskę o świątynię parafialną.

Zachęcam księży do zakładania w parafiach bractwa. Informacjami oraz pomocą w jego erygowaniu w parafiach służy moderator diecezjalny bractwa ks. kan. Zdzisław Syldek.

Dk. Waldemar Rozykowski

Męskie zawierzenie

Grupa mężczyzn z grudziądzkich parafii kontynuuje inicjatywę nabożeństwa różańcowego w pierwszą sobotę miesiąca. 6 lipca spotkali się przy pomniku Ofiar Ukraińskich Nacjonalistów, znajdującym się na terenie parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu na II Męskim Różańcu.

Spotkanie rozpoczęło się modlitwą „Anioł Pański”, następnie zgromadzeni odmówili Różaniec, ubogacając go rozważaniami św. Ojca Pio. Za myślą świętego modlili się, aby wszyscy grzesznicy świata kochali Maryję Dziewicę. W tajemnicach rado-

Małgorzata Borkowska

Mężczyźni spotkali się przy pomniku Ofiar Ukraińskich Nacjonalistów w Grudziądzu

sných mężczyzn wspominali narodziny Boga Dziecka. Płacz Dzieciątka w stajence był pierwszą ofiarą naszego pojednania z Bożą sprawiedliwością.

Zebrani zawierzyli się Niepokalanemu Sercu Maryi, Królowej Polski. Dzieci przy pomniku zapaliły znicze,

oddając cześć i pamięć pomordowanym. Z racji zbliżającej się rocznicy rzezi wołyńskiej organizatorzy zachęcali do wysłuchania patriotycznej ballady „Wołyń 1943” (śl., muz. i wyk. Lech Makowiecki). Błogosławieństwa udzielił ks. Wojciech Jonik, wikariusz parafii pw. Wniebowzięcia

Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu.

Małgorzata Borkowska

Kolejna modlitwa odbędzie się 3 sierpnia o godz. 12.00 przed pomnikiem gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego przy ul. Hallera w Grudziądzu

SIŁA MIŁOŚCI

KL. TOMASZ GUTOWSKI

Miłość, jedność i wspólnota – to słowa, które towarzyszyły uczestnikom dnia wspólnoty oaz rekolekcyjnych

Letnie rekolekcje oazowe odbywają się w całej Polsce w tym samym terminie, a tegoroczny pierwszy turnus rozpoczynał się 29 czerwca. 13. dzień rekolekcji jest szczególny, ponieważ jest to dzień wspólnoty, w którym wszystkie oazy przeżywające rekolekcje w tym samym rejonie gromadzą się razem, aby przeżywać dzień Zesłania Ducha Świętego.

W tym roku filia pelplińska swój dzień wspólnoty przeżywała 11 lipca w Zamku Bierzgłowskim. Były na nim obecne oazy z diecezji: toruńskiej, bydgoskiej, włocławskiej, warszawsko-praskiej, elbląskiej i pelplińskiej.

Spotkanie rozpoczęło się zawiązaniem wspólnoty. Każda oaza zaprezentowała swój proporzec, piosenkę, a także opowiedziała w kilku zdaniach o swojej grupie, by nikt nie pozostał anonimowy.

Język miłości

Najważniejszym punktem dnia wspólnoty, tak jak każdego dnia rekolekcji, była uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem bp. Józefa Szamockiego.

Ksiądz Biskup wyraził radość z faktu, że dzień wspólnoty odbywa się na terenie diecezji toruńskiej. Komentując wydarzenie Pięćdziesiątnicy przeżywane w tym dniu rekolekcji, zauważył, że językiem wspólnym dla wszystkich ludzi jest miłość. Miłość jest tym, co

łączy wszystkich – każdy może ją otrzymać, ale również każdy może ją dawać. Przez miłość można tak ukochać Jezusa, że niezależnie od wieku, można opowiadać o Chrystusie całym swoim życiem. Homilię zakończył, podkreślając rolę wspólnoty, która w trudnych chwilach może być dla człowieka wielką pomocą w osamotnieniu, mroku, słabości czy grzechu. Bardzo ściśle związana ze słowami wypowiedzianymi w czasie kazania, a jednocześnie charakterystyczna dla oazowego dnia wspólnoty była procesja z darami, w której przedstawiciele wszystkich oaz nieśli proporzec, świecę oazową oraz chleb – symbole jedności, wspólnoty i miłości.

Na zakończenie Mszy św. przedstawiciele poszczególnych oaz dzielili się świadectwem z przeżytych dni.

Dar odpowiedzialności

Po Eucharystii miał miejsce wspólny posiłek, który przygotowali oazowicze przeżywający swoje rekolekcje na Zamku Bierzgłowskim. Zwieńczeniem dnia wspólnoty była Godzina Odpowiedzialności, czyli nabożeństwo poświęcone Krucjacie Wyzwolenia Człowieka (KWC). Krucjata została powołana przez sługę Bożego ks. Franciszka Blachnickiego i Ruch Światło-Życie

Wspólnoty oazowe prezentowały swoje proporce

Błogosławieństwo dzieci

Zdjęcia: Ewa Janowska

w odpowiedzi na apel św. Jana Pawła II i przez niego pobłogosławiona w czasie pierwszej pielgrzymki do Polski 8 czerwca 1979 r. w Nowym Targu.

KWC to dobrowolny dar miłości i odpowiedzialności za drugiego człowieka, który wyraża się przez całkowite i dobrowolne wyrzeczenie się alkoholu. Głównym hasłem Krucjaty są słowa: Przez abstynencję wielu do trzeźwości wszystkich! Dzieło to zakłada prócz postu również modlitwę za osoby, które o własnych siłach nie mogą wydostać się z nałogu alkoholowego.

Nabożeństwo rozpoczęło się rozważaniem Słowa Bożego i krótką homilią, którą wygłosił ks. Wacław Dokurno, diecezjalny moderator KWC. Po homilii nastąpił czas świadectw osób, które przystąpiły już do tego dzieła. Krucjatę przyjąć można

w dwojakej formie: kandydacką i członkowską. Krucjata kandydacka trwa rok i mogą ją podpisywać także niepełnoletni, natomiast krucjata członkowska trwa nieokreślony czas (np. dożywotnio) i tę mogą podpisać tylko osoby pełnoletnie. Po świadectwach członkowie krucjaty (ci, którzy przyjęli ją na okres nieokreślony) utworzyli szpaler i wyciągnęli ręce w geście modlitwy za osoby, które przystępowały do KWC, czemu towarzyszył śpiew hymnu krucjaty „Serce wielkie nam daj”.

Na zakończenie ks. Wacław udzielił błogosławieństwa i jako organizator tegorocznego dnia wspólnoty złożył wszystkim podziękowania oraz posłał do swoich ośrodków i miejsc rodzinnych, aby głosili swoim życiem Chrystusa.

Grupa przed sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II

Wiesława Woronowicz

TORUŃ

Jedyna brama

Droga wzrastania w wierze jest długa, dlatego w dniach 28-30 czerwca w budynku Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu wspólnota dla intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa przeżywała rekolekcje, prowadzące do głębszego poznania Jezusa, nawrócenia i osobistego wyboru, czyli intronizacji Jego Boskiego Serca

Naszym celem jest zbawienie przyniesione przez Jezusa dla wszystkich, a jedyną bramą jest Jezus i Jego Serce. Pragnie On być obecny wśród nas, mieć pełny udział w naszym życiu, w troskach i radościach. Jego pragnieniem jest przebywanie z nami. Chce być przyjacielem, który pragnie nas wspierać Sercem i miłością.

Niezbędnym warunkiem w dziele intronizacji jest poznanie i zgłębianie prawdy o Synu Bożym, by szczególnie w Jego zranionym Sercu dostrzec prawdziwą miłość płynącą z krzyża.

Kiedy poznasz Jezusa, zawrzesz z Nim przyjaźń, kiedy pozwolisz, by cię prowadził, otworzy On twoje serce i staniesz się wielkodusznym. Tylko miłość, którą objawia Serce Jezusa, jest zdolna przemieniać serce człowieka i otworzyć je na cały świat.

Podczas rekolekcji mieliśmy okazję stanąć w ciszy przed Panem podczas całonocnej adoracji Najświętszego Sakramentu. Mogliśmy poruszyć serca i odpowiedzieć sobie na pytanie, jaka jest moja znajomość Jezusa oraz kim On jest dla mnie.

Waldemar. Charakterystyczną cechą tej pokornej dziewczyny urodzonej w wiejskiej rodzinie, mieszkającej w otoczeniu prostych ludzi, jest działanie Jezusa Chrystusa, który ją kształtował i czynił ją apostołką dzieła intronizacji.

Z Ewą Nosiadek zgłębialiśmy temat „Błogosławieństwa na drodze nawrócenia, jedynej drodze do szczęścia wiecznego”. Jako wzór cnót dla czcicieli Serca Jezusowego przedstawiono nam św. Józefa, opiekuna Jezusa i Maryi.

Każdy ma w Kościele jakieś miejsce i zadanie. Główną sprawą jest modlitwa, adorowanie Pana i słuchanie Jego Słowa. Jest to konieczne, by nie zagubić się w gąszczu codziennych informacji. Modlitwa jest siłą, która porusza świat. Przyniesie ona owoce, kiedy będziemy pełnić Jego wolę. Trzeba nam powrotu do źródeł, do żywego kultu Jego Serca, które pobudza nas do odwzajemnienia tej miłości.

Jadwiga Suchorzyńska

Wpatrzeni w Jezusa

Przybliżamy się do tego źródła życia i świętości, wpatrujemy się z wiarą w Jezusa, uczymy się odczytywać w Jego Sercu zamysł Boga. Prośmy o zrozumienie, że w krzyżu, w Jego otwartym Sercu, Bóg objawił ludzkości, że do końca nas umiłował mimo naszej grzeszności.

Patronowie

Konferencje głosili nam o. Waldemar Sojka CSsR i Ewa Nosiadek, krajowa animatorka i założycielka wspólnot dla intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Narzędziem wybranym przez Boga do szerzenia dzieła intronizacji jest sługa Boża Rozalia Celakówna, której życiorys przybliżał nam o.

Ważne zadanie

Głównym punktem rekolekcji była codzienna Eucharystia. Na zakończenie zgromadziliśmy się w sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu. O. Waldemar miał okazję wygłosić homilie także do zgromadzonych mieszkańców Torunia, którzy może po raz pierwszy usłyszeli o intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa.

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Renata Czerwińska,
Ewa Jankowska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń,
tel. 56 622 35 30
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85